

(א) [לעיל ג: לקמן כח: לא:
 מח: א] (ב) [לקמן יט: א:
 ג] [קדושין ה: כח. ושי"ג,
 ד] [לקמן לה: ה] [רש"ש
 מח"ו, ו] [דף ג: ד"ה
 משורן, ו] [ז"ל דפרישית,
 ח] [ז"ל המגלגל, ט] [ע"ש
 בתוספות ד"ה שור, י] [ז"ל
 מקיף,

תוס' ד"ה מה לבד שכך
שלא ברשות דאפי' עשאו
ברשות. עי' לקמן כח ע"ב
תוס' ד"ה ה"מ:

כולם מבורר למדנו. כל
תקלה צור הוא ואש"ג דלא
הפקיר (לע"ז ג). כל אלו
שאמר. חכמים מותרין
לקלקל צרה"ר, ואלו הן
פותקין ביבותיהן. לקלא
שופרין שלהן צרה"ר יו',
צ"ב ליור המקלא שופרין
של מי תשמיש הבית לרה"ר
(לקמן ל.).

לאיתתי ליתכה
 וסכסכט אבנז פ'ס
 השו בשתן ב'ר
 מאז, אמ' אבי לאיתתי
 אבנז וסכטז ומשנז
 שרתין בשתן ב'ר
 ברוח מצויה וחוקי ב'ר
 דיתתי, אבל ב'רז קדולז
 נקוז אל יצטרעלז
 דיתתי אש, אלז אפי' ב'ר
 נתיח, אבר אמר לאיתתי
 בר המגנולז כ'ר
 אזר בר אהבז אמ'
 לאיתתי אז דתניא
 אלז שאמור מתקין
 ב'רז
 מערותיז בימת ח'ר
 אין להז שרת, בימת
 הגמשים אפי' ש'ר
 אזרש אז חוקי ח'ר
 לשלם, ומקום חלוקת רב
 ושמואל כבר פירשנו
 מלמעלה.

לַאֲתוֹיִי לַיַּחֲכָה נִירֹה
 הַשְׁוֶה שְׁבֹתָן: לַאֲתוֹיִי
 אֲבֹנוּ סָכִינוּ וּמִשְׁאֹו שִׁ
 בְּרוּחַ מְצוּיָהּ וְהוֹזִיקוּן הַ
 אֲזוּלִי קָא מִזְקִי הֵיִינוּ אִ
 אַחֵר מְעוּרָב בּוּ וּמִמּוֹנֵךְ
 כַּח אַחֵר מְעוּרָב בְּהֵן
 וְאֵלֶּא בְּתֵר דְּנִיִּיחִי אִ
 בֵּין לְשִׁמּוּאֵל הֵיִינוּ בְּרֵ
 תַחֲלִיל עֲשִׂיתוֹ לְנוֹק
 הֵנִי נִמֵּי תַחֲלִיל עֲשִׂיתִי
 עֲלִיךְ אֵלֶּא דִּלֵּא אֲפִקָּר
 יְכֹוֹלֵם מְבוּרֹו לְמַדְנֵי
 דִּאֲפִקְרִינֵהוּ וְלֹא דִמוּ
 כַּח אַחֵר מְעוּרָב בּוּ
 מְעוּרָב בְּהֵן אִשׁ תּוֹכִי
 לִיִּלְךְ וְלַהּזִיק בּוֹר תּוֹכִי
 לַאֲתוֹיִי יְבוֹרֵם הַמַּתְגַּל
 בְּהִמָּה ה"ד אִי דֹאמֵר
 לְשִׁמּוּאֵל הֵיִינוּ בּוֹר מֵא
 עֲשִׂיתוֹ לְנוֹק וּשְׁמִירַתָּהּ
 עֲשִׂיתִין לְנוֹק וּשְׁמִיר
 אֲפִקְרִינֵהוּ לְשִׁמּוּאֵל דֹּא
 הֵיִינוּ בּוֹר לְעוֹלָם דֹּאמֵר
 מֵה לְבוֹר שְׁכֵן מַעֲשִׂיו
 שְׂאִין מַעֲשִׂיו גִּרְמוּ לִי
 שְׁכֵן דִּרְכוּ לִיִּלְךְ וְלַהּזִיק
 לֹא רֹאִי זֶה בִּרְאִי זֶה רַחֲ
 לַאֲתוֹיִי הָא דְתִנְיָא ^{ס"ה}
 בִּיבּוֹתִיהֶן וְגוֹרְפִין מַעֲ
 אִין לֵהֶם רִשּׁוֹת בִּימּוֹת
 אַע"פ שְׁבִרְשׁוֹת אִם הֵן
 דְּמִי אִי בְּהַדִּי דְקִאֲזֹלֵם
 בְּתֵר דְּנִיִּיחִי הִיכִי דְמִי
 לִרְבֵּי בֵּין לְשִׁמּוּאֵל
 תַּחֲלִיל עֲשִׂיתוֹ לְנוֹק
 עֲלִיךְ הֵנִי נִמֵּי תַחֲלִיל
 וּשְׁמִירַתָּהּ עֲלִיךְ אֵלֶּא דִּ
 דֹּאמֵר כּוֹלֵם מְבוּרֹו
 לְעוֹלָם דִּאֲפִקְרִינֵהוּ וְלֹא
 שְׁכֵן שְׂלֹא בְּרִשּׁוֹת

דלָה הוּי דומיא דאדם דבשלא בזוונה ליכא כופר ושלשים על עזד
דאחי' בזילי שור שנגח ד' וה' (לקמן ד' מג): **מִה** אָבוֹר שְׁבוֹן שְׂרָא
ברשות. *דאפילו עשאו ברשות ואח"כ הפקיר כיון שהפקיר היינו
שלא ברשות: **תאמר** בהני דברשות שור יוביה. וא"ת למ"ד
ב אלא ברשות הינוק ושם אין לו רשות וי"ל כגון שהלך ברה"ר והתח
והאיין שנפלו לרשות הרבים והזיקו פטור מלשם. וכן כמו
הרוב חייב לשלם לא נהירא דמיון דבשלא שהזיקו חייב לא יתכן להקל
הרוב בין לשמואל היינו בור. וא"ת והא משמע לקמן בהמניח (ד' כט).
בזנין ונמעה שפעה לא פשע כלום וי"ל כיון שהזיקו לקון ולסמור
מפיקר *נכסיו לאחר נפילת פשיעה:

נכמי